

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра ендокринології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи
проф. Наконечний А.Й.

«10» _____ 2020 р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА

«СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТИРЕОІДОЛОГІЇ»

(курс за вибором)

підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня
вищої освіти – доктора філософії (PhD)

галузі знань 22 Охорона здоров'я
спеціальності 222 Медицина

Обговорено й ухвалено
На методичному засіданні кафедри
ендокринології

Протокол № 1
від «28» серпня 2020 р.

Завідувачка кафедри,
проф. Урбанович А.М.

Затверджено
Профільною методичною комісією з
терапевтичних дисциплін

Протокол № 1
від «10» вересня 2020 р.

Голова профільної методичної комісії,
проф. Радченко О.М.

Робочу навчальну програму з дисципліни за вибором «Сучасні аспекти тиреоїдології» підготовки докторів філософії за спеціальністю «Медицина», спеціалізацією «Ендокринологія» склали:

Урбанович А.М., завідувачка кафедри ендокринології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, доктор медичних наук, професор.

Макар Р.Д., доцент кафедри ендокринології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, кандидат медичних наук.

Сафонова О.В., доцент кафедри ендокринології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, кандидат медичних наук.

Рецензенти:

Радченко О.М., завідувачка кафедри внутрішньої медицини № 2, доктор медичних наук, професор.

Кіхтяк О.П., професор кафедри ендокринології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, доктор медичних наук.

ВСТУП

Робоча навчальна програма дисципліни за вибором «Сучасні аспекти тиреоїдології» підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти; кваліфікації - доктора філософії; галузі знань -22 «Охорона здоров'я»; спеціальності - 222 «Медицина»; спеціалізація «Ендокринологія» складена на основі Закону України «Про вищу освіту», «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих начальних закладах» (23 березня 2016 року, №261), «Освітньо-наукової програми доктора філософії (Ph.D.)» (Протокол №7- ВР від 29.06.2016 ЛНМУ імені Данила Галицького); «Робочої навчальної програми», затвердженої 21.02.2019 року; Наказу МОН України від 01.10.2019 року № 1254 «Про внесення змін до Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти».

Дана програма є частиною освітньої програми підготовки докторів філософії в рамках професійної спеціалізації та розрахована на **3 кредити ECTS**.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сучасні уявлення про захворювання щитоподібної залози, підходи до їх діагностики та лікування.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета викладання навчальної дисципліни за вибором «Сучасні аспекти тиреоїдології» передбачає здобуття та поглиблення комплексу знань, вмінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних завдань із цієї дисципліни, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, що вирішує актуальне наукове завдання в ендокринології, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення. Крім цього, вдосконалення знань про особливості будови та функціонування щитоподібної залози, оволодіння методикою дослідження гормонального статусу, вивчення етіопатогенетичних особливостей, клінічних проявів і диференційно-діагностичних ознак різноманітної тиреоїдної патології, сучасних напрямків і алгоритмів лікування захворювань цього органа.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен:

- знати:** анатомічно-фізіологічні особливості системи гіпоталамус-гіпофіз-щитоподібна залоза; основні методи обстеження в тиреоїдології – клінічні, лабораторні (визначення в сироватці крові гормонів, автоантитіл, пухлинних маркерів, а також необхідних біохімічних та інших параметрів), візуалізуючі (ультразвукове дослідження, комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія), морфологічні (цитологічні, гістологічні), їх переваги та діагностичні можливості; основні синдроми в тиреоїдології; етіологію, патогенез, клінічні прояви, діагностичні та диференціально-діагностичні ознаки захворювань щитоподібної залози, сучасні напрямки та алгоритми їх лікування.
- вміти:** самостійно обстежувати хворих із тиреоїдною патологією, збирати медичну інформацію про стан пацієнта і родинний анамнез, ведення медичної документації; оцінювати результати

клінічних, лабораторних та інструментальних методів обстежень; шляхом логічного аналізу та обґрунтування отриманих клінічно-параклінічних даних встановити синдромний діагноз ураження щитоподібної залози; шляхом прийняття обґрунтованого рішення, поставити найбільш вірогідний клінічний (нозологічний) діагноз; визначити ступінь декомпенсації хвороби та ризик розвитку невідкладного стану; визначати лікарську тактику при основних захворюваннях щитоподібної залози.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії наступних *компетентностей та програмних результатів навчання*:

1. Інтегральна компетентність: здатність ефективно вирішувати комплексні наукові та практичні проблеми в галузі медицини за спеціальністю «ендокринологія», організовувати і виконувати власну науково-дослідницьку роботу з метою генерування нових систематизованих знань, що мають теоретичне і практичне значення, можуть успішно впроваджуватись у вітчизняний і міжнародний дослідницький та освітній простір, практичну медицину та інші сфери життя.

2. Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність до науково-професійного, світоглядного та загальнокультурного саморозвитку і самовдосконалення.

ЗК2. Здатність автономно виконувати фахову та науково-дослідну роботу з дотриманням принципів академічної доброчесності, авторського права та наукової етики.

ЗК3. Здатність до різнобічного пошуку, самостійного аналізу та систематизації інформації з використанням сучасних комунікаційних та інформаційних технологій.

ЗК4. Здатність комунікувати в науково-професійному та освітньому середовищі, в тому числі, на міжнародному рівні.

ЗК5. Здатність незалежно мислити, виявляти, формулювати та ефективно вирішувати проблеми наукового характеру, приймати відповідальні рішення, продукувати нові знання та ідеї.

ЗК6. Здатність проводити моніторинг виконаних робіт, здійснювати оцінку інтелектуального продукту та забезпечувати його якість.

ЗК7. Здатність до узагальнення, обговорення та представлення результатів власного наукового дослідження у вигляді усної та письмової презентації державною та іноземною мовами, опанування майстерністю вести наукову дискусію з демонстрацією вільного володіння науковою термінологією, риторикою та культурою наукового мовлення.

ЗК8. Здатність працювати в команді, організовувати, планувати та прогнозувати результати власної чи колективної роботи, нести відповідальність за досягнуті результати, діяти в нових умовах, керувати роботою інших осіб та мотивувати їх для досягнення спільної мети.

3. Фахові компетентності:

ФК1. Здатність аналізувати, відтворювати, інтерпретувати та використовувати в практичній, науково-дослідницькій та освітній діяльності знання сучасного стану проблем та досягнень в галузі клінічної тиреоїдології, основних концепцій, теорій, гіпотез щодо

захворювань щитоподібної залози.

ФК2. Здатність розробляти та керувати науковими проектами в галузі тиреоїдології, формулювати зміст та новизну дослідження.

ФК3. Здатність визначати потреби у додаткових знаннях за напрямком наукових досліджень в галузі тиреоїдології, генерувати нові знання, наукові гіпотези, теорії та концепції щодо проблематики тиреоїдної патології.

ФК4. Здатність обирати та використовувати сучасні методи дослідження при тиреоїдній патології (лабораторні, інструментальні, морфологічні, статистичні та інші) відповідно до поставленої мети, завдань та критеріїв досягнення очікуваних результатів.

ФК5. Здатність інтерпретувати, аналізувати та узагальнювати результати роботи з медичною документацією, дані власних наукових досліджень з проблематики захворювань щитоподібної залози, визначати їх місце в системі існуючих знань, дотримуючись принципів наукової етики, академічної доброчесності та авторського права.

ФК6. Здатність впроваджувати нові знання з тиреоїдології в наукову сферу, освітній процес і практичну роботу за фахом «ендокринологія».

ФК7. Здатність представляти результати власних наукових досліджень у вигляді друкованих праць або усних форм презентацій відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ФК8. Здатність вільно спілкуватись в іншомовному науково-професійному та освітньому середовищі, вести наукову дискусію, сприймати, обробляти та відтворювати інформацію іноземною мовою.

4. Програмні результати навчання:

ПРН 1. Безперервно самовдосконалюватись та застосовувати здобуті науково-професійні знання та вміння за фахом «ендокринологія» в науковій, фаховій та освітній діяльності.

ПРН 2. Використовувати концептуальні та методологічні знання для організації й самостійного виконання наукового дослідження в галузі ендокринології.

ПРН 3. Добирати, аналізувати, інтерпретувати, коректно оцінювати і творчо використовувати наукову інформацію з допомогою сучасних комунікаційних та інформаційних технологій.

ПРН 5. Продувати нові знання та ідеї, формулювати наукові гіпотези, теорії та концепції в галузі ендокринології на основі принципів наукової етики та академічної доброчесності.

ПРН 6. Самостійно аналізувати, інтерпретувати, критично оцінювати, узагальнювати та систематизувати клінічні та наукові дані в галузі клінічної тиреоїдології.

ПРН 8. Обирати, застосовувати і вдосконалювати сучасні методики дослідження при захворюваннях щитоподібної залози.

ПРН 9. Розробляти та впроваджувати нові способи діагностики, лікування та профілактики захворювань щитоподібної залози.

ПРН 10. Використовувати здобуті в результаті дослідження нові знання в практичній діяльності й освітньому процесі за фахом «ендокринологія», та загалом в суспільстві.

ПРН 11. Презентувати у науковому та освітньому фаховому співтоваристві результати власних наукових досліджень в усній та письмовій формах, державною та іноземною мовою, відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ПРН 16. Дотримуватися принципів наукової етики у роботі з пацієнтами.

ПРН 17. Використовувати принципи академічної доброчесності у власній науково-професійній та педагогічній діяльності, протидіяти проявам академічної недоброчесності та нести відповідальність за достовірність отриманих та оприлюднених наукових результатів.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них					Рік навчання семестр	Вид контролю
	Всього	Лекцій (год)	Практ. (год)	Семін. (год)	Самост. робота (год)		
		очна денна, очна вечірня форма					
Сучасні аспекти тиреоїдології	3 кредити / 90 год	8	28	8	46	за вибором аспіранта/ів	залік

Розділ	Назва теми	Години	Вид заняття (години)			
			лекції	практичні заняття	семінари	самостійна робота
1	2	4	5	6	7	8
1	Історія розвитку тиреоїдології в Україні. Анатомія і фізіологія щитоподібної залози. Рациональна діагностика захворювань щитоподібної залози.				2	8
2	Нетоксичний зоб та йододефіцитні захворювання: епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування і профілактика.		2	5		
3	Синдром гіпотиреозу: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, лікування. Підходи до діагностики та лікування центрального гіпотиреозу та вродженого гіпотиреозу		2	6		7
4	Синдром тиреотоксикозу: класифікація, етіологія, патогенез, клінічні варіанти, діагностика, диференціальна діагностика, лікування. Ендокринна орбітопатія: патогенез, діагностика, лікування.		2	5		6
5	Тиреоїдити: класифікація, етіопатогенез, клініка, діагностика. особливості лікувальної тактики. Амiodарон-індуковані тиреопатії: патофізіологія, клінічні варіанти, лікувальна тактика.		2	5		8
6	Сучасні можливості діагностики та лікування раку щитоподібної залози.			2	2	3
7	Невідкладні стани при захворюваннях щитоподібної залози.					

8	Особливості діагностичної та лікувальної тактики при захворюваннях щитоподібної залози у вагітних.			3		3
9	Функціональна автономія щитоподібної залози: етіопатогенез, клінічна картина, діагностика, підходи до лікування.					5
10	Атипові та субклінічні форми тиреоїдної дисфункції, їх диференціальна діагностика і лікарська тактика. Синдром нетиреоїдних захворювань: патофізіологія, клініко-лабораторні варіанти, підходи до корекції.				2	4
11	Вікові особливості перебігу, діагностики та лікування захворювань щитоподібної залози. Диспансеризація та лікарсько-трудова експертиза при захворюваннях щитоподібної залози.				2	2
	Залікове заняття.			2		
	Разом	90	8	28	8	46

4. ТЕМАТИКА ТА ЗМІСТ КУРСУ

Тематичний план лекцій

№	Назва теми	Години
1.	Нетоксичний зоб та йододефіцитні захворювання. Епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування і профілактика.	2
2.	Синдром гіпотиреозу: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, лікування.	2
3.	Синдром тиреотоксикозу: класифікація, етіологія, патогенез, клінічні варіанти, діагностика, диференціальна діагностика, лікування.	2
4.	Тиреоїдити: класифікація, етіопатогенез, клініка, діагностика. особливості лікувальної тактики.	2
	Разом:	8 год

Тематичний план практичних занять

№	Назва теми	Години
1	2	
1.	Йододефіцитні захворювання. Форми і методи йодної профілактики.	3
2.	Клініка та диференціальна діагностика синдрому гіпотиреозу.	3
3.	Принципи та особливості замісної терапії при гіпотиреозі.	3
4.	Клініка та диференціальна діагностика синдрому тиреотоксикозу.	3
5.	Методи лікування при синдромі тиреотоксикозу	3
6.	Підгострі тиреоїдити: патогенез, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, тактика лікування.	3
7.	Хронічний автоімунний тиреоїдит: патогенез, клініка, діагностика, підходи до лікування.	3
8.	Сучасні можливості діагностики та лікування раку щитоподібної залози	2

9.	Алгоритм обстеження пацієнта із зобом.	2
10.	Особливості діагностичної та лікувальної тактики при захворюваннях щитоподібної залози у вагітних.	3
	Разом:	28 год

Тематичний план семінарських занять

№	Назва теми	Години
1	2	
1.	Раціональна діагностика захворювань щитоподібної залози.	2
2.	Атипові та субклінічні форми тиреоїдної дисфункції, їх диференціальна діагностика і лікарська тактика.	2
3.	Вікові особливості перебігу, діагностики та лікування захворювань щитоподібної залози.	2
4.	Невідкладні стани при захворюваннях щитоподібної залози.	2
	Разом:	8 год

Тематичний план самостійної роботи

№	Назва теми	Години
1.	сторія розвитку тиреоїдології в Україні.	2
2.	Анатомія і фізіологія щитоподібної залози.	2
3.	Значення генетичних чинників для виникнення та перебігу захворювань щитоподібної залози.	2
4.	Сучасні уявлення про патогенез аутоімунних тиреопатій.	3
5.	Еволюція методів діагностики тиреоїдної патології	2
6.	Сучасні уявлення про субклінічний гіпотиреоз у дітей та дорослих.	3
7.	Підходи до діагностики та лікування центрального гіпотиреозу	2
8.	Підходи до діагностики та лікування вродженого гіпотиреозу	2
9.	Сучасні уявлення про субклінічний тиреотоксикоз.	3
10.	Функціональна автономія щитоподібної залози. Етіопатогенез, клінічна картина, діагностика, підходи до лікування.	3
11.	Ендокринна орбітопатія: патогенез, діагностика, лікування.	3
12.	Рідкісні форми тиреоїдитів: гострий, фіброзний, специфічний, цитокін-індукований.	2
13.	Сучасні уявлення про післяпологову тиреоїдну дисфункцію.	3
14.	Дискусійні питання етіології та патогенезу пухлин щитоподібної залози.	3
15.	Патологія щитоподібної залози, спричинена високими дозами йоду.	2
16.	Аміодарон-індуковані тиреопатії: патофізіологія, клінічні варіанти, лікувальна тактика.	3
17.	Синдром резистентності до тиреоїдних гормонів. Патофізіологія, клініко-лабораторні варіанти, підходи до корекції.	2
18.	Синдром нетиреоїдних захворювань: патофізіологія, клініко-лабораторні варіанти, підходи до корекції.	2
19.	Диспансеризація та лікарсько-трудова експертиза при захворюваннях щитоподібної залози.	2
	Разом:	46 год

5. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Видами навчальної діяльності аспірантів згідно з навчальним планом є:

- а) лекції,
- б) практичні заняття,
- в) семінарські заняття,
- г) самостійна робота аспірантів (СРА).

Практичні та семінарські заняття передбачають:

- 1) клінічне обстеження аспірантами пацієнта із підозрою на патологію щитоподібної залози;
- 2) дослідження функціонального стану та структурних змін щитоподібної залози;
- 3) виявлення ендокринологічних симптомів і синдромів;
- 4) формулювання попереднього клінічного діагнозу;
- 5) проведення необхідної диференціальної діагностики;
- 6) формулювання заключного клінічного діагнозу;
- 7) призначення сучасного лікування хворим із різними захворюваннями щитоподібної залози;
- 8) вирішення ситуаційних клінічних задач, задач за типом ліцензійного іспиту «Крок-3» і тестових завдань.

6. ВИДИ КОНТРОЛЮ (ПОТОЧНИЙ І ПІДСУМКОВИЙ)

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу. Формами поточного контролю є:

- а) тестові завдання з вибором однієї правильної відповіді, з визначенням правильної послідовності дій, з визначенням відповідності, з визначенням певної ділянки на фотографії чи схемі («розпізнавання»);
- б) індивідуальне усне опитування, співбесіда;
- в) розв'язання типових ситуаційних задач;
- д) контроль практичних навичок;

Комплексне оцінювання навчальної діяльності здійснюється виставлення традиційної оцінки, яка конвертується у бали відповідно у кожному з занять, аспірант отримує на практичному занятті: оцінку «5» - якщо він виконав правильно не менше 90% навчальних завдань; оцінку «4» - якщо він виконав правильно не менше 80% навчальних завдань; оцінку «3» - якщо він виконав правильно не менше 60% навчальних завдань; оцінку «2» - якщо він виконав правильно менше 60% навчальних завдань; На кінцевому етапі заняття викладач виставляє набрану суму балів і традиційну оцінку в журналі успішності.

Самостійна робота аспіранта оцінюється на практичних заняттях і є складовою підсумкової оцінки аспіранта.

Підсумковий контроль

Загальна система оцінювання проводиться по завершенню вивчення дисципліни у вигляді заліку.

Шкали оцінювання традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ECTS

Залік – це форма підсумкового контролю засвоєння аспірантом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни. Підсумковий контроль проводиться у письмовій формі, з використанням навчальної платформи Misa, відповідно до розкладу. Триває 2 академічних години.

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для допуску до заліку становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для допуску до заліку становить 120 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 120}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала
5	200	4,6	184	4,17	167	3,77	151	3,35	134
4,97	199	4,57	183	4,14	166	3,74	150	3,32	133
4,95	198	4,52	182	4,12	165	3,72	149	3,3	132
4,92	197	4,5	180	4,09	164	3,7	148	3,27	131
4,9	196	4,47	179	4,07	163	3,67	147	3,25	130
4,87	195	4,45	178	4,04	162	3,65	146	3,22	129
4,85	194	4,42	177	4,02	161	3,62	145	3,2	128
4,82	193	4,4	176	3,99	160	3,57	143	3,17	127
7,8	192	4,37	175	3,97	159	3,55	142	3,15	126
4,77	191	4,35	174	3,94	158	3,52	141	3,12	125
4,75	190	4,32	173	3,92	157	3,5	140	3,1	124
4,72	189	4,3	172	3,89	156	3,47	139	3,07	123
4,7	188	4,27	171	3,87	155	3,45	138	3,02	121
4,67	187	4,24	170	3,84	154	3,42	137	3	120
4,65	186	4,22	169	3,82	153	3,4	136	Менше	Недост
4,62	185	4,19	168	3,79	152	3,37	135	3	а тньо

Бали з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	2

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності аспірантів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

7. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ АСПІРАНТІВ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Етапи синтезу і секреції гормонів щитоподібної залози.
2. Механізм дії та периферичні ефекти тиреоїдних гормонів.
3. Визначення структурних змін щитоподібної залози. Вікова динаміка об'єму залози.
4. Функціональна діагностика в тиреоїдології.
5. Вікова динаміка функціонального стану щитоподібної залози.
6. Означення «зоб». Поняття про простий (нетоксичний) зоб.
7. Класифікація і патогенез йододефіцитних захворювань.
8. Методи лікування ендемічного зоба.
9. Форми і методи йодної профілактики.
10. Сучасний менеджмент пацієнтів із вузловим зобом.
11. Класифікація синдрому тиреотоксикозу.
12. Етіологія, патогенез, клінічні прояви хвороби Грейвса-Базедова.
13. Методи лікування хвороби Грейвса-Базедова.
14. Ендокринна орбітопатія.
15. Функціональна автономія щитоподібної залози.
16. Синдром гіпотиреозу: класифікація, епідеміологія.
17. Гіпотиреоз: етіологія та патогенез, клініка, обґрунтування діагнозу.
18. Принципи замісної терапії гіпотиреозу.
19. Особливості ведення пацієнтів із гіпотиреозом та коморбідною патологією.
20. Класифікація тиреоїдитів. Гострий тиреоїдит.
21. Підгострий тиреоїдит де Кервена.
22. Хронічний автоімунний тиреоїдит.
23. Хронічний фіброзний тиреоїдит.
24. Особливості перебігу та лікування післяпологового тиреоїдиту.
25. Клініко-морфологічна класифікація пухлин щитоподібної залози, принципи діагностики.
26. Підходи до лікування різних форм раку щитоподібної залози.
27. Прогноз, реабілітація та диспансерний нагляд хворих на рак щитоподібної залози.
28. Синдром нетиреоїдних захворювань та його значення для практики.
29. Клініко-патогенетичні варіанти аміодарон-індукованого тиреотоксикозу.
30. Особливості хірургічного лікування захворювань щитоподібної залози.
31. Застосування радіоактивного йоду в лікуванні захворювань щитоподібної залози.
32. Гіпотиреоз і вагітність.
33. Тиреотоксикоз і вагітність.
34. Післяпологова тиреоїдна дисфункція.

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

Базова література:

1. ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НПМН України»: Протоколи ведення хворих на дифузний зоб; гіпотиреоз; автоімунний тиреоїдит. Ендокринологія 2019; 24: Спецвипуск 1.

2. Ендокринологія : Національний підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Ю. І. Комісаренко, Г.П. Михальчишин, А.М. Урбанович [та ін.]. – 5-те вид., оновл. та допов. Вінниця: Нова Книга, 2020. – 536 с.
3. Паньків В.І. Практична тиреоїдологія. Донецьк: Видавець Заславський О.Ю., 2011. 224 с.
4. Невідкладні стани в ендокринології: навчальний посібник / О.О. Сергієнко, Р.Д. Макар, О.В. Сафонова та ін.; за ред. О.О. Сергієнка. – [2-е вид., перероблене та доповнене]. – Львів, 2010. – 93 с.
5. Стандарти надання медичної допомоги хворим з патологічними станами щитоподібної залози в умовах дії негативних чинників довкілля (вид. 2-е, доповнене); за ред. О.В. Камінського. К.: «Старт-98», 2015. 224 с.
6. Dattani, M. T. (Ed.). Brook's clinical pediatric endocrinology, 7th edition. Wiley-Blackwell; 2019. 808 p.
7. Melmed S., Polonsky K. S., Larsen P. R., & Kronenberg H. M. Williams Textbook of Endocrinology, 14th edition. Elsevier Health Sciences; 2015. 1792 p.
8. Wass J., & Owen K. Oxford handbook of endocrinology and diabetes, 4th edition. OUP Oxford; 2014. 928 p.

Додаткова

1. Власенко М.В., Паламарчук А.В., Прудіус П.Г. Діагностика та лікування хворих із вузловою формою зоба. Методичні рекомендації. К.: видавничий дім Медкнига, 2019. 72 с.
2. Караченцев Ю.И., Микитюк М.Р. Симптомы и синдромы в эндокринологии: Справочное пособие. Х.: САМ, 2006. 224 с.
3. Кроненберг Г.М., Мелмед Ш., Полонски К.С., Ларсен П.Р. Заболевания щитовидной железы : пер. с англ. М.:Рид Элсивер, 2010. 392 с.
4. Макар Р.Д. Функціональна автономія щитоподібної залози (патогенез, діагностика, лікування) // Міжнародний ендокринологічний журнал 2007; 2 (8): 95–99.
5. Макар Р.Д., Урбанович А.М., Макар О.Р. Дисфункція щитоподібної залози та серцево-судинні захворювання. Київ. 2021. 48 с.
6. Нетяженко В.З., Ляхоцька А.В. Дисфункція щитоподібної залози й серцево-судинні захворювання: стан проблеми, шляхи вирішення. Міжнародний ендокринологічний журнал 2020; 16(4): 333–336. <http://dx.doi.org/10.22141/2224-0721.16.4.2020.208487>
7. Паньків В.І. Сучасні підходи до лабораторної діагностики та менеджменту синдрому тиреотоксикозу (частина 2). Міжнародний ендокринологічний журнал 2018; 5: 508–513. <http://dx.doi.org/10.22141/2224-0721.14.5.2018.142689>
8. Рыбаков И.С. Рак щитовидной железы. – Полтава: ООО «АСМИ», 2012. — 572 с.
9. Тиреоїдна хірургія / за ред. С.Й. Рыбакова, В.О. Шідловського, І.В. Комісаренка, М.П. Павловського. Тернопіль: Укрмедкнига, 2008. 424 с.
10. Bartalena L., Bogazzi F., Chiovato L. et al. 2018 European Thyroid Association (ETA) Guidelines for the Management of Amiodarone-Associated Thyroid Dysfunction. Eur Thyroid J 2018; 7: 55-66. <https://doi.org/10.1159/000486957>
11. Biondi B., Bartalena L., Cooper D.S. et al. The 2015 European Thyroid Association Guidelines on Diagnosis and Treatment of Endogenous Subclinical Hyperthyroidism. Eur Thyroid J 2015; 4(3): 149-63. doi: 10.1159/000438750.
12. Haugen BR, Alexander EK, Bible KC, et al. 2015 American Thyroid Association Management Guidelines for Adult Patients with Thyroid Nodules and Differentiated Thyroid Cancer. Thyroid.

- 2016 Jan; 26 (1): 1-133. doi: 10.1089/thy.2014.0335.
13. Kahaly G.J., Bartalena L., Hegedüs L., Leenhardt L., Poppe K., Pearce S.H. 2018 European Thyroid Association Guideline for the Management of Graves' Hyperthyroidism. *Eur Thyroid J*. 2018. 7(4). 167–186. doi:10.1159/000490384.
 14. Pearce S.H.S., Brabant G., Duntas L.H. et al. 2013 ETA Guideline: Management of Subclinical Hypothyroidism. *Eur Thyroid J* 2013; 2: 215–228. DOI: 10.1159/000356507.
 15. Ross D.S., Burch H.B., Cooper D.S. et al. 2016 American Thyroid Association Guidelines for Diagnosis and Management of Hyperthyroidism and other causes of Thyrotoxicosis. *Thyroid* 2016; 26(10): 1343-1421. Doi: 10.1089/thy.2016.0229.

Інформаційні ресурси:

1. Американська тиреоїдологічна асоціація <https://www.thyroid.org/>
2. Європейська тиреоїдологічна асоціація <https://www.eurothyroid.com/>
3. Американська асоціація клінічних ендокринологів <https://www.aace.com/>
4. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/>
5. MedScape.com